

PESMI Z ZAIMKI

KNJIGA ZAIMKOV

Moja knjiga je zame.
Zaimki so skočili name.
Mene, tebe, njega, njo ...
Otroci zaimke radi pišejo.
Jaz samo zaimke govorim,
ker to sebi dovolim.
Nam, vam, njim ...

DANIS HADŽIČ, 6. A

OSEBNI ZAIMKI

Osebni zaimki niso shranjeni
ne na listu ne v glavi ne v sanjah.
So v mislih vseh,
na posebnem mestu,
kjer sneži in pada smeh.

Zaimkov je toliko,
da nihče ne ve,
kateri živi in kateri ne,
zato na Zaimkovih vratih
pišejo različne stvari,
kot recimo:
»Tu živi Mi.
Od nas se poslavlja Ti.«
Vem pa še to,
da v svetu zaimkov
nista le življenje in trpljenje,
sta tudi zabava in smeh.
In ne boste verjeli:
na zabavo ne vabijo samo nas,
ampak tudi vas.

NEJA MAJCENOVIC, 6. A

ZAIMKI

Ko nekega dne
se moj muc priplazi,
greva daleč stran,
kjer nihče ne živi zaman.
Tam zaimki kraljujejo,
moji babici pripovedujejo.
In zdaj odšla sva tja,
kjer začne se pravljica ...
Zaimki vsi so tu,
eden tu, eden tam.
Jo, on, ga ...
Še bi lahko naštevala ...
Pa do klopce sva prišla
in tam njiju srečala.
Njemu podarila sva bonbone,
njej bone za frizerske salone.
Zunaj tema je nastala,
z mucem domov sva se podala.
Jaz sem se odločila,
da mu kopel bom »naredila«.
On pa tega ni hotel,
odpravil se je na fotelj.
Jaz sem ga zgrabila
in v vodo namočila.
Vsega konec je bilo,
on pa pika moker bo.
Zdaj iz pravljice sva odšla,
saj mama je prišla.
Vsi zaimki so odšli,
se s toplo odejo pokrili,
se v spanec zavili.

MIA DOMAJNKO, 6. A

ALI GA IMAŠ RADA?

Ali ga imaš rada?
Koga?
Misliš njega?
Ja, njega, njega.
Poglej, jaz ti bom povedala pesmico.
Ko vaju vidim skupaj,
vama zaželim vso srečo.
O vaju izvedel bo vsak par.
O naju.
Pa še nekoga vama bom dala.
Koga?

Njih, vajine ljubljenske.
Zdaj pa grem.
Pustila vaju bom sama.
Pojdi že k njemu, no!
Da bo videl pravo tebe,
da te bo oskrboval in varoval.
Oh, nehaj že govoriti!
Saj vidiš, da me niti pogleda ne.
A ti se mu niti približaš ne!
Pojdi vaju osrečit,
saj vidiš, da ne zmoreš več.
Pomiri ga, zapoj mu pesem
in naglas mu reci,
da rada ga imaš.
Tega ne bom zmogla,
prosim, pomagaj mi.
Ne, ne, ne, sem ti že dovolj!
Je čas, da se ti izkažeš.
Prav, mu bom šla povedat.
Vse od začetka do konca.
Ne od začetka in konca,
le to, da rada ga imaš.
Saj že hodim, ne preganjaj me.

VALENTINA TURK, 6. A

PRENEHAJ Z ZAIMKI

Ona zaimke se je učila,
potem pa vedno jih je govorila.
Kasneje mi po tiho je rekla:
»Glej, ona je v gozd zdaj stekla.«
Zakaj zaimke vedno govori?
To me že pošteno jezi.
Mene, ob meni, z mano, nam ...
Brez teh besed ni zdržala niti en dan.
Pri tebi, njega, njej ...
Le zakaj?
Prosim, zaimke na stran že daj.
V šolskem govoru je govorila:
»Z nama, pri nas ...«
In se je polila.
Brez njih nikoli ni govorila,
v vsako poved jih je dodelila.
»Daj, prosim, prenehaj, takoj zdaj!«
»O, ne – pri njih, z vami ...
Pa kaj?«
Tako dekletce z zaimki živi.
Mi, me, nas, vas, vam in še ti.

NEJA VOGRINC, 6. A

PALIČNJAK JE OSEBNE ZAIMKE

On je požiralec osebnih zaimkov.
Cmoka, grizlja in kljuva.
Naju, vaju, njiju,
nama, vama, njima.
Besede kot tortice drsijo po njegovem grlu,
zato se v besedilih ponavljajo,
otroci besedila znova in znova obnavljajo.
Nas, vas, njih,
z nami, z vami, z njimi.
Čim daljše so besede,
tem daljše ima obede.
Nikoli ne neha jesti,
nikoli ne neha žreti.
Mene, tebe, njega,
meni, tebi, njemu.
Že vsej soseski je pojedel črke,
kot razbojnik po ulicah hodi.
Še vedno črke grizlja, kljuva in trga
besedo za besedo, zaimek za zaimek.
Jaz, ti, on ...
Buuuuuum!

TIJA TAMŠE, 6. A